

OKRESNÁ PROKURATÚRA ŽILINA
Moyzesova 20, 011 56 Žilina 1

Číslo: 4 Pv 214/18/5511-12
EEČ: 2-43-157-2019

Žilina 06.05.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 13.08.2018 v čase okolo 09.30 hod vo svojom osobnom motorovom vozidle nachádzajúcom sa na ul. Nábřežnej v Kysuckom Novom Meste po otázke či bol s ich synom na plavárni, napľul do tváre XXXXX bytom XXXXX XXXXX, chytil ju za obe ruky, tieto jej začal vykrúcať a začal jej nadávať, že je kurva a že s ňou nechce mať nič spoločné, po tomto si sadol na sedadlo vodiča a začal vykričať, že ju zoberie na „Ostré“ a tam ju zabije, že konečne budú mať od nej pokoj, že mu to za to stojí, následne na to vystúpil z vozidla, otvoril dvere na mieste kde sedela XXXXX, vytiahol ju za ruky z vozidla a päťou ju udrel do oblasti brucha, po tomto obišiel vozidlo, prišiel k synovi, ktorý sedel v autosedačke, z tejto ho vybral, posadil ho na miesto vodiča, zatvoril okná a začal jej opätovne nadávať, že je kurva, opakovane vykričal, že ju zabije a že malého už nikdy neuvidí, nakoľko si ho on zoberie, po tomto znova otvoril dvere vozidla, sotil ju späť na zadné sedadlo, prešiel k synovi, tohto zobral a dal ho naspäť do autosedačky, následne naštartoval vozidlo a s vozidlom smeroval do obce XXXXX, pričom po ceste jej opätovne vykričal, že ju zabije, v obci Radoľa

odbočil smerom na časť zv. „Ostré“, kde pokračoval až na koniec, tu jej prikázal, aby vystúpila z vozidla, na čo ho ona poslúchla a on jej opäť začal nadávať, že je kurva, tu mu už XXXXX v obave o svoj život povedala, že ak ju zabije, tak v prvom rade pôjdu po ňom a z malého bude polosirota, na to si to tento uvedomil, upokojil sa a po nejakom čase ju aj ich syna zaviezol do miesta jej trvalého bydliska,

Okresnému úradu v Žiline, odboru všeobecnej vnútornej správy,

nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník OO PZ XXXXX uznesením sp. zn. ČVS:ORP-757/KM-CA-2018 zo dňa 04.10.2018 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Po skončení skráteného vyšetrovania mi bol policajným orgánom predložený vyšetrovací spis ČVS:ORP-757/KM-CA-2018 spolu s návrhom na postúpenie veci, s ktorým som sa s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu stotožnila.

Po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho spisu konštatujem, že tento je v podstate založený len na výpovedi obvineného a poškodenej, ktoré sú navzájom v pozícii tvrdenia proti tvrdeniu, pričom neexistujú žiadni svedkovia incidentu zo dňa 13.08.2018, ktorých svedecká výpoveď by mohla napomôcť bližšiemu objasneniu skutkových okolností.

Obvinenie z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. bolo XXXXX vznesené na podklade písomného trestného oznámenia poškodenej XXXXX, ktoré bolo následne doplnené aj osobným vyluchom oznamovateľky do zápisnice dňa 27.09.2018.

Dňa 26.11.2018 bol k veci vypočutý obvinený XXXXX, ktorý uviedol, že celý konflikt medzi ním a poškodenou XXXXX vypukol, keď sa vracali so synom od zubára a potom ich šiel oboch zaviesť k Veronike domov do XXXXX. V aute si XXXXX všimla veci z plavárne a začala byť hysterická, nakoľko nesúhlasí s tým, aby syna bral na plaváreň. Kričala po ňom a nadávala. Malý z toho už začínal byť nervózny, na čo ju niekoľkokrát upozornil, ale ona pokračovala ďalej a celú situáciu vyostрила natoľko, že malý dostal autistický záchvat zúrivosti. XXXXX situáciu vôbec nezvládala a udrela syna po tvári. Keď to videl, rozčúlil sa, povedal jej, aby okamžite vypadla z auta, že syna ukludní. Keďže na to vôbec nereagovala, obišiel auto dookola, chytil ju za ruku a vytiahol z auta von. V žiadnom prípade ju však neudrel. Potom si sadol k malému a aplikoval na neho chvat objatím, čo je profesionálny ťah pri autistických záchvatoch zúrivosti. Syna sa mu tak podarilo sčasti upokojiť a preto ho posadil naspäť do autosedačky, vystúpil z auta, zavrel dvere a tieto aj uzamkol. Veronike zároveň povedal, že ju nahlási na sociálku, nakoľko takéto správanie nebolo ojedinelé. Ona bola naďalej hysterická, kričala, že kvôli čomu, veď ona sa o malého riadne stará a snažila sa dostať do auta. Na to on nasadol do auta a chcel so synom odísť domov, ale XXXXX otvorila dvere, začala sľubovať, že už to malému

nikdy nespraví a prosila ho, aby ich oboch zaviezol ku nej domov. Keďže chcel, aby sa upokojila a bolo dobre, súhlasil, že ich zavezie, lenže malý bol stále umrčnaný a nechcel ísť do Vadičova. XXXXX vtedy sama navrhla, aby s malým ešte niekam išli, nech sa upokojí, aby si jej mama nevšimla, že s ním niečo je. Navrhla, aby šli do časti Ostré, lebo tam to má malý strašne rád. On teda súhlasil a odviezol ich tam, pričom keď tam prišli, on sa s malým hral na preliezkach a jediné čo zaujímalo ju, bolo to, či teda ide na ňu podávať oznámenie na tú sociálku. Absolútne teda vylučuje, že by sa jej akokoľvek vyhrážal alebo ju napadol. O tom, že na neho XXXXX podala trestné oznámenie sa dozvedel až od policajtov, pričom celé toto jej konanie pripisuje tomu, že mala v tom čase zlé obdobie, rozišla sa s priateľom, v práci dostala hodinovú výpoveď a bol jej zamietnutý návrh na neodkladné opatrenie na určenie výživného. O tom, že celý skutok je vykonštruovaný a XXXXX z neho celkom určite žiadnu dôvodnú obavu nemá, svedčí aj fakt, že sa spolu naďalej normálne stretávajú, chodievajú spolu s malým na vyšetrenia, cca dva týždne po podaní trestného oznámenia sa sami traja prechádzali po Bratislave ako aj to, že XXXXX sama od seba prišla k nemu domov, keď tam mal syna.

Po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia bola v procesnom postavení svedkyne poškodenej opätovne vypočutá aj XXXXX, pričom v podstatnej časti zotrvala na svojej pôvodnej výpovedi, t.j. skutok popísala tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Tu je však potrebné uviesť, že narozdiel od svojej pôvodnej výpovede, kde poškodená uvádzala, že XXXXX jej najskôr začal vykričať, že ju zoberie na Ostré a tam ju zabije a následne tam aj autom skutočne odbočil a prikázal jej, aby vystúpila z vozidla, v neskoršom výsluchu už uviedla, že potom ako si po incidente sadla naspäť k XXXXX do auta, poprosila ho, aby ich s malým zaviezol naspäť domov a on teda súhlasil a potom sa jej ešte cestou pýtal, že kde teda chcú ísť – či domov, na Ostré alebo na Hájnice. Povedal jej nech sa teda rozhodne a nakoniec šli na Ostré. Tu je na mieste poznamenať, že uvedené svedčí skôr o pravdivosti verzie obvineného, že XXXXX sama nastúpila do auta a požiadala ho najskôr, aby ju zaviezol domov a počas cesty zmenila názor a chcela ešte niekam ísť (zrejme aby sa syn ukludnil) a nie o tom, že ju mal proti jej vôli vsotiť do auta a následne rovnako proti jej vôli odviezť rovno do časti Ostré. V takom prípade by totiž otázky obvineného, nech sa teda rozhodne, kam vlastne chce ísť, úplne postrádali logiku. Poškodená ďalej uviedla, že po tom ako vystúpili v časti Ostré, sa jej obvinený pýtal, že kedy dostane malého, kedy s ním bude a ako ďalej mienia situáciu riešiť. Na otázku policajta, či je pravda, že po incidente v aute obvinený syna ukludnil objatím, poškodená nevedela odpovedať avšak túto možnosť nevyklúčila, nakoľko obvinený vraj objíma syna často. Po skutku bol malý údajne tri týždne u nej, ale potom šli na dva týždne do nemocnice na Kramáre, kde za nimi bol na tri dni aj obvinený, spolu sa chodili prechádzať po areáli a na konci hospitalizácie pre nich prišiel aj s bratom a odviezli ich domov. Momentálne sa pravidelne stretávajú, lebo riešia veci okolo malého ako je škôlka, dochádzka, súdne konanie a pod.. Z výsluchu poškodenej ďalej vyplynulo, že napríklad dňa 26.11.2018, keď sa jej rozbilo sklo, kontaktovala práve obvineného, aby jej prišiel pomôcť, v decembri 2018 s ním bola na káve, kým spoločne čakali na syna, ktorý bol na terapii. Tiež po súdnom pojednávaní na OS Žilina dňa 19.12.2018 kde uzavreli rodičovskú dohodu, šli spolu s obvineným autom domov. Na Štedrý deň mu sama navrhla, že ak chce byť s malým, môže prísť k nej, čo však on odmietol. Napriek tomu mu však dala vianočný darček, osobne mu

gratulovala k narodeninám, poslala novoročnú SMS s prianím všetkého dobrého, ako aj spoločne navštevujú so synom rôzne vyšetrenia.

Súčasťou spisového materiálu je aj konverzácia prostredníctvom aplikácie „Messenger“ medzi XXXXX a XXXXX, ktorú dobrovoľne vydala poškodená na účely trestného konania. Z predloženej komunikácie je zrejmé, že poškodená s obvineným viedla bežnú konverzáciu ohľadne syna ešte v ten istý deň, ako malo dôjsť k jeho nebezpečným vyhrážkam vzbudzujúcim u nej dôvodnú obavu o život, ako aj všetky nasledujúce dni. Z komunikácie je tiež evidentné, že XXXXX bola s XXXXX kvôli spoločnému synovi prakticky v dennodennom spojení (minimálne písomnom), nakoľko otcovi syn evidentne chýbal a stále sa dožadoval kontaktu s ním. Je preto dôvodný predpoklad, že uzatvorením rodičovskej dohody v decembri 2018 došlo k stabilizácii pomerov a zlepšeniu vypätých vzájomných vzťahov medzi oboma rodičmi.

Zo šetrenia vykonaného pracovníkmi polície v Kysuckom Novom Meste vyplýva, že boli preverovaní rôzni majitelia bytov nachádzajúcich sa v bytových domoch na ulici Nábrežnej v Kysuckom Novom Meste, nikto z nich však skutok nevidel a ani nemá vedomosť o tom, že by jeho svedkom bola nejaká iná osoba obývajúca bytové domy na uvedenej ulici. Rovnako tak boli preverovaní majitelia chát v časti Ostré, k.ú. Radoľa, pričom sa taktiež nikto z nich nevedel ku skutku vyjadriť. Zároveň sa nepodarilo získať ani žiadny relevantný kamerový záznam z miesta, na ktorom malo dôjsť k incidentu.

Podľa správy o povesti vypracovanej mestom XXXXX nemá obvinený XXXXX v evidencii priestupkov, ktoré prejednávajú obce, žiaden záznam. Od občanov mesta neboli na menovaného podané žiadne sťažnosti ani iné kritické podnety. V ústrednej evidencii priestupkov MV SR má obvinený 1 záznam, ku ktorému uvádzam, že poškodenou je aj v tomto prípade jeho bývalá družka XXXXX, ktorú mal fyzicky napadnúť, pričom toto sa nepodarilo preukázať a priestupkové konanie bolo zastavené. V registri trestov GP SR má obvinený 1 záznam, nie však za násilnú, ale za majetkovú trestnú činnosť, pričom toto trestné stíhanie bolo podmiennečne zastavené a obvinený sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spácha na chránenej osobe – v tomto prípade bývalej družke.

Či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu je potrebné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä povahu vyhrážok, fyzické a charakterové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, s prihliadnutím k tomu, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, komu je vyhrážané. Zároveň je potrebné dôsledne vyhodnotiť stupeň nebezpečnosti vyhrážania, nakoľko je nevyhnutné odlišovať nebezpečné vyhrážanie od prejavov, pri ktorých len boli v dôsledku vypätej situácie použité nevhodné a silné slová, ale v skutočnosti o nič závažnejšie nešlo. Pri vyhrázaní zabitím bude záležať na konkrétnej povahe vyhrážok, na tom ako sa páchatel' pri vyhrážkach celkovo správal, či bral do ruky nejaké predmety a tak naznačoval úmysel uskutočniť svoje hrozby alebo či šlo o hrozby, ktoré neboli vážne myslené a podobne. Je potrebné tiež

zistiť, či má obvinený sklony k násilnému konaniu a či teda jeho hrozby naozaj mohli vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu. V tomto smere majú význam údaje o predchádzajúcich odsúdeniach obvineného najmä so zameraním sa na to, za akých okolností sa obvinený v minulosti dopustil násilných trestných činov.

S poukazom na vyššie uvedenú citáciu zákona ako aj ustálenú judikatúru potom nemožno konanie XXXXX kvalifikovať ako nebezpečné vyhrážanie v zmysle ust. § 360 Tr. zákona. Obvinený má síce v Registri trestov GP SR 1 záznam, avšak za trestnú činnosť majetkového charakteru. Ani z ďalších dôkazov zabezpečených v priebehu skráteného vyšetrovania nevyplýva, že by sa malo jednať o osobu so sklonmi k násilnému správaniu. Vykonaným dokazovaním navyše nebolo jednoznačne preukázané, že by k nejakému vyhrážaniu sa obvineného poškodenej dňa 13.08.2018 vôbec došlo a v prípade, že došlo, že by obvinený v priebehu incidentu poškodenú nejak fyzicky napadol, že by za týmto účelom prípadne držal v ruke nejaký predmet, ktorý mu mal pomôcť výhražky smrťou uskutočniť alebo minimálne vzbudiť u poškodenej reálnu obavu, že tieto myslí vážne. Z miesta činu odišiel spolu s poškodenou s tým, že táto si k nemu nastúpila do auta a poprosila ho, aby ju odviezol so synom domov a následne sa ešte v priebehu cesty rozhodovala či idú rovno k nej domov alebo ešte pred tým zájdu so synom na Hájnice alebo na Ostré. Nebolo teda potrebné volať napr. hliadku polície. Pokiaľ ide o subjektívne vnímanie vyhrážok zo strany poškodenej, jej následné konanie ani žiaden z dôkazov zabezpečených vo vyšetrovacom spise nesvedčí o tom, že by konanie obvineného vnímala ako reálne nebezpečenstvo a mala naozaj z jeho správania skutočnú obavu o svoj život. Z výpovedí tak obvineného ako aj poškodenej je zrejmé, že vzájomné konflikty mali už počas vzájomného spolužitia a tieto neutíchli ani po rozchode, nakoľko majú spoločné dieťa a toto ostalo až do rozhodnutia súdu v starostlivosti matky, pričom otec je na syna evidentne citovo naviazaný a prejavuje neustálu snahu o to, aby s ním mohol tráviť čas.

Ak sa teda obvinený poškodenej aj skutočne vyhrážal, čo nebolo v konaní jednoznačne preukázané, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu nemožno dospieť k presvedčivému záveru, že jeho konanie mohlo reálne u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu o jej život a zdravie v takej intenzite, ako to má na mysli ust. § 360 Tr. zákona.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti teda opätovne konštatujem, že v danom prípade nebola naplnená skutková podstata prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že medzi obvineným a poškodenou došlo dňa 13.08.2018 k určitému vzájomnému konfliktu, pri ktorom mohli byť zo strany obvineného v dôsledku hnevu spôsobeného hádkou použité vulgárne výrazy či inak neadekvátne prejavy, pričom toto konanie by mohlo byť prejednané príslušným orgánom ako priestupok podľa Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom. Vychádzajúc z tohto ustanovenia Trestného poriadku, hodnotiac okolnosti prípadu, osobu obvineného, jeho pohnútku a následky jeho konania, som rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti

tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Alexandra Mesiarkinová
prokurátorka